

komme nogen Splid ud deraf. — Jeg vil endnu kun tilføie to Ord med Hensyn til, hvad der blev sagt af den sidste ærebe Tale. Det er jo dog klart, at Enhver, som ønsker Fleertallets Forslag vedtaget, maa stemme mod den ærebe Ordførers Forslag, thi ellers forfaste vi jo vore egne Forslag, og selv om nu først Ordførers Forslag og dernæst Fleertallets Forslag forfastes, saa have vi jo Lovudkastet tilbage, og det vil staae i vor Magt, ifald vi blot ere en lille Majoritet, at lade det gaae over fra 2den til 3die Behandling, og saa vil det hyderligere vise sig, hvad der skal gjøres. At lade Sagen gaae over til 3die Behandling, derom ville dog vistnok Alle forene sig, haade de, der ville have Fleertallets Forslag, og de, der ville have den ærebe Ordførers, saa jeg troer ikke, at der vil skees Noget ved denne Afstemning.

Krieger: Det er kun, fordi jeg synes, at der her er et af de Forhold, hvor man ikke kan tie ganske stille, at jeg i dette Dieblil, da Thinget længes efter Afstemning, tager Ordet; hvad det ærebe Medlem fra Thyen (Strøm) iøvrigt httrede, skal jeg idag lade uberørt, men om hans Yttring i Anledning af Motiverne til Loven af 4de April 1855 maa jeg sige et Ord. Jeg vilde ønske, at det ærebe Medlem havde læst hele det Stykke, hvoraf han fremdrog et Brudstykke. Det hedder S. 259 i Departementstidenden for 1855: „Det foreliggende Udcast gaaer, overeensstemmende med Kirkecommissions Forslag, ud paa at tillade Enhver, der ønsker det, under Sagttagelse af de nærmere Forstrifter, som det vil blive uødvendigt at tilføie, at slutte sig i kirkelig Henseende til hvilkensomhelst for en vis Menighed beffikket Præst. I denne sidste Henseende adskiller det sig væsentligt fra det Forslag, der blev vedtaget i Folkethinget, hvorefter denne Frihed skulde udstrækkes til enhver i fast Embede ansat Præst, altsaa ogsaa ordinerede Katecheter og personelle Capellaner, skjøndt de ingen Menighed, eller i alt Fald ingen selvstændig Menighed have, og denne Udstrækning staaer i Forbindelse med den hele Opfattelse, som Forslaget iøvrigt gaaer ud fra, af den Frihed, som ved Sognebaandets Løsning skulde staaes, nemlig

som en ubunden Frihed til at vælge, hvilken Præst man vil, til Udførelsen af foreskabende ministerielle Handlinger, under fuldkommen Opgivelse af Menighedsforholdet. Denne Opfattelse er imidlertid aldeles uforenelig med den Betydning, som efter Ministeriets Anskuelse bør lægges i denne Foranstaltning som et Middel, ikke til at opløse, men netop gennem Fri-gjørelsen til at befæste og udvikle Menighedsforholdet, som Grundlaget saavel for vor nuværende kirkelige Tilstand som for enhver tilkommende Kirkeforfatning.“ Det hele Stykke har det ærebe Medlem vistnok ikke læst, men vistnok indskrænket sig til en Deel. (Strøm: Jeg har læst det Hele!). Saa har jeg taget feil og beder om Forladelse, men jeg har ikke hørt det ærebe Medlem læse det hele Stykke op, (Strøm: Jeg har ikke oplæst dette), ja, det meente jeg ogsaa; men det hører med til Oplæsningen, naar man vil læse Noget af det, med andre Ord: Det ene kan ikke forstaaes, naar ikke det andet bliver taget med. Det var det, jeg vilde fremhæve, og saa troer jeg heller ikke, at de Ord, som det ærebe Medlem omtalte som saa ufattelige, frembyde nogen særdeles Vanfærlighed. Jeg er iøvrigt ikke kaldet til at fortolke Motiverne til Loven af 4de April 1855; jeg har ikke Deel deri, og jeg har heller ikke deltaget i Forhandlingerne paa Rigsdagen derom; men det forekommer mig klart, at, naar der tales om Menighedsraad længere inde, saa er der Tale om Menighederne i selve Folketirken, altsaa under en videre udviklet Forfatning, men ikke om en saadan Tingenes Tilstand, som det ærebe Medlem vil anbefale; Hovedsagen er imidlertid, at den absolute Uforenelighed, som fortellig er antydet i Betænkningen, allerede er fremhævet med klare og skarpe Ord i Motiverne til Lovudkastet.

Ordføreren (Bloug): Ikke blot den fremrykkede Tid gjør det ønskeligt for mig at fatte mig i Korthed, men ogsaa den Omstændighed, at jeg ikke føler mig kaldet til at gaae ind paa alle de Spørgsmaal, som ere reiste. Der er ikke megen Anledning for mig dertil, da jeg indtager en temmelig fredelig Stilling saavel til Fleertallet som til Mindretallet. Jeg troer, at det ærebe Medlem, som